

Ronde van Antwerpen 2011

29 mei 2011

3^e en laatste episode

Driemaal is scheepsrecht. Iedereen weet wat het betekent maar niemand weet waar het vandaan komt. 't Is ook niet te vinden op het internet.

Deze ronde was de tocht van de waarheid. Mocht het nu niet lukken, zou dat wel eens een aanzet kunnen worden tot een late maar ernstige midlife crisis, wat nu niet zo precies een hebbedingetje is.

Het vertrekkur in Oelegem was op maat gesneden voor de diehards, om 7u 30 alstublieft. Moet er nog zand zijn. 't Is nog niet genoeg dat het 75 km varen is, ge moet er nog te midden de nacht voor uit uw bed komen ook.

Om er niet over uit te weiden, ik was er op tijd. Willy en Norbert ook. Ferre ontbrak. Last van de rug of zo iets.

Kan dat wel? Op de deelnemerslijst inschrijven, iedereen opjatten en dan op het laatste moment forfait geven? Moet daar geen doktersattest bij zijn? Moet aan de toog nog eens uitgepraat worden.

De inschrijving kostte 3 euro en ge kreeg er twee consumptiebonnetjes voor, enkel geldig in AKKC. En daarmee lag het eerste probleem al op tafel. Wat doet ge nu met die twee consumptiebonnetjes? Het zekere voor het onzekere nemen en ze alle twee voor het vertrek opdrieken of zeker zijn van uw stuk en ze sparen tot na de tocht?

De meesten (stoere binken uiteraard) staken ze weg voor na de tocht. Ik (gewone bink) heb onder het motto, één is beter als geen, er ééntje direct gebruikt en het tweede behouden als extra stimulans om de tocht uit te varen.

Om half acht kropen de starters in hun bootje, juu en weg. Ola Paula, wat was dat? Iedereen snelde mij weer voorbij. Eventjes kwam er een lichte paniek op maar ik liet me niet vangen. Ik ken mijn klassiekers: de haas en de schildpad, weet je wel.

Aan de Kattendijksluis was het voor de overdraag naar de Schelde, knabbel- en soeppause. M.i. kon die soep niet beter zijn, maar één klein bekertje is toch wat minimaal. Een refill zat er niet in, daarvoor was er niet genoeg. Het blijven gierigaards die van de AKKC.

Op de Schelde stond een klein stormwindje schuin op kop. In de plaats van de tocht dan af te gelasten wegens "te gevaarlijk op het Scheld", dan kan iedereen zeggen: "oh dat is spijtig" en stillekes denken "al goed dat we er vanaf zijn". Niks daarvan, ze lieten ons trekken en sleuren aan die peddel en er zijn er minstens drie die het Scheld eens ondersteboven hebben bekeken.

Tegen dat ik de Rupel opdraaide, kwamen er gaten in de bewolking en het zonnetje deed al even hard zijn best als de wind. En om het op trendy culinaire wijze te zeggen: ik ben in Niel aangekomen als "gestoofde kajakker met flashy kajakvestje op een bedje van licht gezouten scheldewater".

In Niel wat krachtvoer binnenspelen (bokes met choco) en een paar pinten gedronken. Nu niet dat laatste met volle goesting was, want er zijn tussen Niel en Lier weinig of geen aanleg- en pisplaatskes. Maar wat doet ge ermee als ze pinten voor uwe neus zetten. Ge kunt bier toch ook niet bij de bloemen kappen hé?

Het tij stond al hoog als we terug vertrokken. De lucht was ondertussen volledig opengetrokken. Het was nu warm zonweer met de wind schuin achter.

Het was prachtig varen langs de rietkragen op de Rupel, later de Nete. Er was door de hoge waterstand geen slijk te zien en het water zag er terug als water uit. Wat een verschil met 20 jaar geleden. Toen was het water daar één vuile, vieze boel, een halve beerput eigenlijk. Op dat gebied zijn we er dan toch een pak op vooruit gegaan.

We peddelden een strak tempo, want ik vreesde dat we anders niet op tijd Lier zouden bereiken. Maar we waren niet met de NMBS op stap, het tij bleek klokvast en liep tot half vijf. Om vier uur stapten we over in Anderstad en we besloten om het de rest van de tocht toch maar wat kalmer aan te doen.

We brachten club Anderstad een toogbezoek maar we waren daar de enige vaarders. Die anderen zijn kamelen zeker? Toen we op het Netekanaal vertrokken waren we weer de laatsten. Het was lekker warm en veel wind mee, maar een kanaal blijft toch maar een kanaal n.l. eentonig en rechtdoor.

Volgens Willy probeerde Ferre het jaar daarvoor, hem de charmes van het Netekanaal te doen inzien. Maar zo te horen was die daarin toch niet erg geslaagd. En als ge het mij vraagt - het is nu niet dat het Netekanaal me echt tegensteekt - maar als ge na 50 km varen daarover nog de loftrumpet steekt, denk ik toch dat ge aan het raaskallen zijt. Pas op, daar kan aan de toog ook nog over gepraat worden hé en misschien krijgt ge daar na een pint of 5, 6, 7 een heel andere kijk op. 't Kan zijn. Wie weet?

Het was in ieder geval zeker niet tegen mijn goesting dat we in Viersel konden uitstappen. Daarna was het op het Albertkanaal nog op de kop een uur tegen de wind en met een lage zon in de ogen naar AKKC peddelen, waar we om acht uur arriveerden: twaalf en een half uur na het vertrek.

Daar heb ik driedubbel genoten van dat Jupilerke

- 1) gekregen met het gratis consumptiebonneke;
- 2) ongelofelijk content dat ik de toer zonder problemen had uitgevaren en er nog van had genoten ook;
- 3) ik had grote dorst.

Nonkel GI